

Αθήνα, 26 Αυγούστου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς την κυρία Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

Θέμα: “Να ακυρωθούν στο σύνολο τους οι καταργήσεις, συγχωνεύσεις και υποβιβασμοί σχολικών μονάδων”.

Με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς 2025–2026, παρατηρείται σε όλη τη χώρα ένα μεγάλο κύμα καταργήσεων, συγχωνεύσεων και αναστολών λειτουργίας σχολικών μονάδων. Σύμφωνα με το ΦΕΚ Β΄ 4552/20-8-2025 (ΚΥΑ Φ.10/100609/Δ1) καταργούνται ή συγχωνεύονται δεκάδες Δημοτικά και Νηπιαγωγεία, ενώ σε αρκετές Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης έχουν εκδοθεί αποφάσεις αναστολής λειτουργίας σχολείων λόγω έλλειψης μαθητών.

Την ίδια στιγμή, στα μεγάλα αστικά κέντρα αντί να επιλύονται τα χρόνια προβλήματα υποδομών, επιχειρείται «λύση» μέσω συγχωνεύσεων. Σχετική κοινοβουλευτική ερώτηση που καταθέσαμε πριν 8 μήνες για τις από τότε προτεινόμενες συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων στο Αιγάλεω, συγκεκριμένα του 9ου με το 14ο Δημοτικό Σχολείο και του 2ου με το 20ό Νηπιαγωγείο (αρ.πρωτ.2106/10.12.2024), παραμένει μέχρι σήμερα αναπάντητη, γεγονός που αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η κυβέρνηση δεν δίνει σημασία σε ένα μείζον παιδαγωγικό και κοινωνικό ζήτημα.

Πέρα από τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις, το ίδιο ΦΕΚ προβλέπει υποβιβασμούς 43 Δημοτικών και 28 Νηπιαγωγείων, μειώνοντας την οργανικότητά τους και κατ’ επέκταση τον αριθμό τμημάτων που λειτουργούν. Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι πολλά σχολεία θα χάσουν τμήματα, θα συμπύξουν τάξεις και θα περιορίσουν το παιδαγωγικό τους έργο. Οι υποβιβασμοί

αποτελούν μια λιγότερο ορατή αλλά εξίσου επικίνδυνη μορφή συρρίκνωσης της δημόσιας εκπαίδευσης.

Είναι φανερό ότι οι καταργήσεις, συγχωνεύσεις και υποβιβασμοί σχολικών μονάδων δεν αποτελούν μια «φυσική» εξέλιξη, αλλά εντάσσονται στη σταθερή πολιτική επιλογή της κυβέρνησης να συρρικνώνει τη δημόσια παιδεία. Αντί να αξιοποιεί πόρους για τη στήριξη σχολικών μονάδων και τμημάτων, επιλέγει να περιορίζει τις δομές, οδηγώντας σε τάξεις με περισσότερους μαθητές και μαθήτριες, σε σχολεία με λιγότερους εκπαιδευτικούς και υποβάθμιση του μορφωτικού δικαιώματος των παιδιών.

Το φαινόμενο αυτό επιδεινώνεται από τη γενικότερη πληθυσμιακή συρρίκνωση που πλήττει την ελληνική ύπαιθρο, για την οποία σοβαρές ευθύνες έχει η κυβερνητική πολιτική. Η μείωση γεννήσεων, η εγκατάλειψη χωριών και η συγκέντρωση πληθυσμού στα μεγάλα αστικά κέντρα δεν είναι αποτέλεσμα μιας «μοιραίας» εξέλιξης, αλλά της έλλειψης εθνικής στρατηγικής για το δημογραφικό, της απουσίας κινήτρων για τις νέες οικογένειες και της συστηματικής εγκατάλειψης των μικρών κοινοτήτων. Το κλείσιμο σχολείων, αντί να αναστρέφεται με μέτρα στήριξης, γίνεται εργαλείο που επιταχύνει τον φαύλο κύκλο ερήμωσης και κοινωνικής αποδυνάμωσης.

Επειδή το κλείσιμο των σχολείων στερεί από τα παιδιά τη δυνατότητα να μορφωθούν στον τόπο τους και επιταχύνει την κοινωνική αποδυνάμωση.

Επειδή η κρατική χρηματοδότηση για τη δημόσια παιδεία παραμένει τραγικά η αναλογικά χαμηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση (το 2,66% του ΑΕΠ στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2025, όταν ο μέσος όρος της ΕΕ ανέρχεται σχεδόν στο 5%), ενώ οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό και υποστηρικτικές δομές επιβαρύνουν την κατάσταση.

Επειδή η κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να παραδεχθεί ότι η εκπαίδευση δεν είναι ζήτημα αριθμών και κόστους, αλλά θεμελιώδες δικαίωμα και βασικό στοιχείο κοινωνικής συνοχής, ατομικής και συλλογικής ανάπτυξης.

Ερωτάται η κυρία Υπουργός:

1. Προτίθεται, έστω και τώρα, να ανακαλέσει τις αποφάσεις καταργήσεων, συγχωνεύσεων, υποβιβασμών και αναστολών λειτουργίας σχολικών μονάδων για το 2025–2026, ιδιαίτερα σε περιοχές με έντονο δημογραφικό πρόβλημα ή με σοβαρές ελλείψεις υποδομών;
2. Ποια μέτρα σκοπεύει να λάβει ώστε να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων, με επαρκή αριθμό τμημάτων και τη δυνατότητα δημιουργίας ολιγομελών όπου απαιτείται;
3. Θα υπάρξει έκτακτη χρηματοδότηση για την κάλυψη των αναγκών συντήρησης, αναβάθμισης και στέγασης σχολείων;
4. Μετά από 6 χρόνια διακυβέρνησης, σχεδιάζει το Υπουργείο Παιδείας σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία να διαμορφώσει επιτέλους μια εθνική στρατηγική που θα συνδέει την παιδεία με την περιφερειακή ανάπτυξη και την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος;
5. Ποια κίνητρα σκοπεύει να θεσπίσει η κυβέρνηση για την παραμονή ή την επιστροφή νέων οικογενειών στην επαρχία, με ταυτόχρονη ενίσχυση των σχολικών υποδομών;
6. Γιατί δεν έχει απαντηθεί επί τόσους μήνες η κοινοβουλευτική ερώτηση για τις συγχωνεύσεις στο Αιγάλεω (9ο & 14ο Δημοτικό, 2ο & 20ό Νηπιαγωγείο);

Η ερωτούσα βουλευτής

Μάλαμα Κυριακή